

Verkev majhna a lična. Verjetno je imela nekoč pokopališče. Vel. oltar star okr. 40 let (1840) Str. oltarča sv. Urha nata in oltar ne sta nova.

Zapisnik gor. škega arhiva pravi, da je cerkev z oltarji vred posvečen. Poleg vel. oltarja sta bila še str. oltarja Andreja in Pavla.

Okr 1.1807 je bil prizidan zvonik. Baron Schweiger iz Otočca je za cerkev podaril zvon, ki je bil brez letnice, a imel ob strani relief psov in ajecev. Drugi zvon je l.1808 vili Vincencij Samassa. L.1875 je bila narejen a zakrisitja, l.1881 dvignil zvonik, ki je dobil novo cinasto streho in l.1885 dva nova zvonova: velikega in malega pri ^m Samassi (prejšnega malega pa je Samassa vzel v račun)

Zgod. fara lj. Škofije, l.1887, zv.5, str.84-86.

Pravilno orientirana podružnica z valjastim zaključkom na vzhodu in enako široko ladjo, z zvonikom z zvonico na zahodu. Ladja banjasto obokana s sosvodnicami. Glavni oltar nov, kipi deloma stari (17. stol.) stranska dva predelana zlata. V zakristiji kip sv. Urha, dobro delo iz 18. stol. V zvoniku kip sv. Janeza iz 18. stol., dobro delo. V kašči je shranjen star kip sv. Urha, ki ga pa ni videl, ker ni bilo ključa.

Ivan Komelj: Porocilo Žavodu za spomeniško varstvo, 1948.